2020-24-0152-00236

Skrivelse af 31. august 2020 fra Syd- og Sønderjyllands Politi (3300-89110-00054-19)

Slagtesvin med endetarmsprolaps blev transporteret til slagteri. Det var ikke separeret fra andre svin under transporten. Embedsdyrlægen fandt, at det udskudte endetarmsstykke var fortykket og fremstod med et grå-brunligt udseende grundet vævsdød og fibrinbelægning. Endvidere fandtes svinet at have kronisk tarmbetændelse og forstørrede bækkenlymfeknuder.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:
Kan Rådet tiltræde det af embedsdyrlægen anførte om, at grisens lidelse vurderes at have haft en varighed af mindst et par dage?

Svar ad 1:
Af erklæring af 3. august 2020 fra Sektion for Patologi, KU SUND, fremgår, at ved patoanatomisk undersøgelse af materiale fra svinet, i form af bækkenblokken med hale samt omkringliggende væv, fandtes følgende:

"Ved inspektion af præparatet fandtes rektum at være prolaberet ud gennem analåbningen således, at tarmslimhinden var synlig. Det prolaberede væv, der målte ca. 6 x 6,5 x 5 cm, fremstod nekrotisk og var belagt med fibrin og stedvist granulationsvæv. Ydermere fandtes på huden omkring analåbningen og på halen multiple mørkfarvede læsioner (ca. 0,1-0,5 cm i diameter) med stedvis ulcusdannelse. Under ulcerationerne fandtes granulationsvæv med en tykkelse på op til ca. 0,1-0,2 cm.

Efter udtagelse og gennemskæring af rektum og colon descendens fandtes den aborale del af rektalslimhinden hæmorrhagisk og belagt med granulationsvæv med en tykkelse på ca. 0,1-0,2 cm. Ydermere fandtes rektalslimhinden fibrøst fortykket (op til ca. 0,3 cm nydannet bindevæv) i området ved overgangen til colon descendens. I colon descendens fandtes fast gul-grønligt indhold. De lokale lymfeknuder fandtes hyperplastiske.

Med henblik på histologisk undersøgelse blev der udtaget væv fra den aborale og orale del af rektum (ved overgangen til colon descendens). Ved den histologiske undersøgelse af den aborale del af rektum fandtes nekrose, fibrin, ødem, blødning, bakteriekolonier, massiv infiltration med neutrofile granulocytter og makrofager, samt underliggende granulationsvævsdannelse. I den orale del af rektum, ved overgangen til colon descendens, fandtes bindevævsnydannelse i submucosa med stedvis infiltration med neutrofile granulocytter og makrofager.

På baggrund af ovenstående fund kan det konkluderes, at præparatet er sæde for en kronisk granulerende og nekrotiserende rektalprolaps. Baseret på mængden af granulationsvæv vurderes rektalprolapsen at have en alder på ca. 1 uge. Præparatet er ydermere sæde for en kronisk fibroserende inflammation i den orale del af rektum. Baseret på mængden af bindevæv vurderes forandringen at have en alder på flere uger."

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at svinet led af kronisk tarmbetændelse af flere ugers varighed samt af kronisk endetarmsprolaps af ca. en uges varighed.

Spørgsmål 2:
Kan Rådet tiltræde det af transportøren anførte om, at der var tale om en stressprolaps, som først var blevet synlig i forbindelse med, at grisen kom sammen med de andre grise?

Svar ad 2:
Af sagsoplysningerne fremgår, at ejer oplyste, at *"... grisen var blevet placeret i et aflukke fra de andre grise, fordi den skulle have været aflivet... De havde konstateret den udskudte endetarm 2-3 dage forinden, den blev taget med."*

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at svinets endetarmsprolaps var synlig i besætningen, og dermed tydeligt erkendelig før svinet blev blandet med de andre svin i forbindelse med læsningen på transportvognen. Se endvidere svar ad 3.

Spørgsmål 3:
Må den udskudte endetarm antages at have været synlig på læsningstidspunktet, eller kan en sådan lidelse godt midlertidigt trække sig ind i kroppen?

Svar ad 3:
Af anmeldelse af 27. maj 2019 fremgår, at prolapsen ved ankomsten til slagteriet var *"... af et omfang på 10 cm x 10 cm. Den synlige endetarm var af et gråligt/brunligt udseende som tegn på vævsdød. Ydermere var den belagt med et tykt lag fibrin og var fortykket."*

Lægges ovennævnte samt svar ad 1 og 2 til grund, med særlig vægt på de af embedsdyrlægen og de i obduktionserklæringen beskrevne forandringer, finder Rådet, at svinets tilstand har været erkendelig på læsningstidspunktet. Rådet finder endvidere, at en endetarmsprolaps af en størrelse og karakter, som det beskrives i den aktuelle sag, ikke påvirkes væsentligt af eventuelle belastninger af svinet under og efter transport.

Spørgsmål 4:
Var den omhandlende gris efter Rådets opfattelse transportegnet?

Svar ad 4:
Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at svinet var uegnet til transport.

Spørgsmål 5:
Såfremt spørgsmål 4 besvares afvisende anmodes Rådet om at vurdere, hvorvidt transporten af grisen må karakteriseres som uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1 - 3.

Svar ad 5:
Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Lægges sagsakterne, det fremsendte fotomateriale samt svar ad 1-4 til grund, finder Rådet, at svinet, ved at være læsset og transporteret til slagteriet, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe og dermed for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 6:
Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, anmoder jeg Dem om også at oplyse det.

Svar ad 6:
Der henvises til Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste samt Rådets reviderede udtalelse af 1. oktober 2013 om svin med rektalprolaps, der kan findes på Rådets hjemmeside.

Afgørelse:
Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 10.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, og stk. 9, jf. § 1, nu dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, jf. stk. 1, og stk. 12, jf. § 2, samt bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. 1, nu bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport § 37, stk. 1, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og derved forbundne aktiviteter m.v. artikel 3, litra b, og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra b.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Tiltalte transportør blev straffet med bøde på 20.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, stk. 9 og stk. 11, jf. § 1, nu dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, jf. stk. 1, stk. 12 og stk. 13, jf. § 2, samt bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2, nu bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport § 37, stk. 1, jf. stk. 3, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og derved forbundne aktiviteter m.v. artikel 3, litra b, og artikel 6, stk. 3, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra b, jf. til dels straffelovens § 89.

Ved straffastsættelsen fsv. transportøren lagde retten vægt på, at der var tale om et 3. gangs tilfælde for overtrædelse af dyreværnsloven.